

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil gerne fastholde, at jeg mener, vi har været vidne til en bekymrende udvikling mod meget, meget store bedrifter, som, hvis udviklingen fortsatte, kunne ende med, at vi i hvert gammelt sogn stort set kun havde én produktionsenhed tilbage.

Jeg vil gerne sige til hr. Rønholt, at lovlige bedrifter selvfølgelig skal have lov til at fortsætte. Hvis man er over de dyreenheder, som vi nu lægger op til, er det klart, at så træder lovens bestemmelser i kraft, men lovlige bedrifter skal selvfølgelig køre videre.

Hvad angår fjerkræ, vil jeg sige, at det vel ikke mindst er inden for den sektor, vi har oplevet nogle ganske voldsomme veterinære problemer i de senere år, så der er god grund til at tage hensyn til netop denne sektor.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Det er hr. Henrik Dam Kristensens bemærkning om, at lovlige besætninger selvfølgelig også skal fortsætte, der kalder mig herop, for jeg ser så, at vi får en forbundsfælle, når vi skal til at tale om at ændre på overgangsreglerne.

Rønholt (KF):

Jeg må gå ud fra, at lovforslaget er et led i en aftale mellem regeringen og landbrugets organisationer – minus Dansk Erhvervsjordbrug – i forliget af 6. april, idet det som en del af forliget indgår, at det ikke mere skal være muligt at bygge sig til jord. Det gør man så ved at ændre på reglerne for fortrinsret og ved, at der skal ske en forbedring af jordfordelingsindsatsen.

Resten er udtryk for regeringens ønsker bl.a. med loft over besætningsstørrelser, krav til skærpede harmonikrav ved at kræve større procent ejerandele af jord og forslag til ændring af fortrinsretten. Det er altså således ikke en del af forligsteksten; det er alene et regeringsanliggende.

Sammenlægningsgrænsen foreslås hævet fra 125 til 150 ha, hvilket er logisk som følge af braklægningskravet og fornuftigt, hvis det ikke sættes højere. Jeg opfatter det for så vidt kun som en ajourføring.

Mulighederne for at eje tre ejendomme er yderst fornuftigt i en periode, hvor konsekven-

serne af ophørsordningen må betyde større udbyd af ejendomme.

Samdriftsgrænserne er ikke ændret bortset fra en bemyndigelse til landbrugsministeren til at udarbejde regler for transport af gylle over længere afstande end 10 km. Det sidste kan være fornuftigt nok, hvis det ellers bliver administreret rimeligt og pragmatisk. Men reglerne om fem ejendomme er utidssvarende. Virkeligheden er en anden, og behovet vokser for en liberalisering af samdriftsreglerne.

Landbrugsministeren har fået en foræring af landbrugets organisationer med deres historiske forlig. Der er vel i nyere historie ikke noget, der som forskellig fortolkning af, hvordan landbrugsloven skal se ud, har legitimeret, at landmændene har delt sig op i tre organisationer. Nu kommer de så med et fælles udspil. Hr. landbrugsminister, grib tilbudet og indarbejd det i forslaget! Hvis ikke, kan jeg da kun foreslå, at det bliver endnu bedre, og det *kan* gøres.

Besætningsstørrelse er en bevægelig størrelse. For blot få år siden var 120 dyreenheder en farm i miljømæssig henseende. 500 dyreenheder er vel nok en stor besætning i dag, men hvordan med i morgen? Jeg har noteret mig, at der i lovforslaget ikke er sat tal på, men at ministeren har en bemyndigelse til at gøre det.

Som det fremgår af bemærkningerne, bliver loftet 500 dyreenheder pr. produktionsenhed – hvad det så end er – hvilket betyder, at efterfølgende ministre kan ændre på disse regler, uden at loven behøver at blive taget op til revision. Set i bakspejlet behøver man ikke at frygte, at denne lov får lov at henligge ubemærket i fremtiden.

I Det Konservative Folkeparti er vi enige om reglerne om besætningsstørrelse vedtaget i forbindelse med beretningen fra Udvalget vedrørende en Bæredygtig Landbrugsudvikling og med den redegørelse, den forrige regering udarbejdede, men yderligere krav om harmoni kan hæmme bedrifter i udvikling og dermed på længere sigt forringe konkurrenceevnen.

Med hensyn til samdriftsreglerne opfordrer vi Folketinget til at følge organisationernes udspil – kort og godt: så frit som muligt – også for at undgå omgåelse. Sammenlægningsgrænsen føres blot ajour med kravet om 15-18 pct.s braklægning, men kun en ajourføring tilbage til 1989, hvor den gældende lov blev vedtaget.